

به کودکان خود به صورت جدی آدابِ درست را تذکر دهید، ولی سرکوبشان نکنید

شماره پرسش: ۲۰۰۷۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۵/۲۰ ۰۳:۰۶:۳۴

متن پرسش

سلام استاد عزیز: شوهر من یکی از ارادتمندان شما است و برای همین من برای حل مشکلم دست به دامن شما شدم. استاد من دو دختر ۶ و ۷ ساله دارم که یکی از آن‌ها هم بسیار شیطان و پرجنب و جوش است و فقط خدا می‌داند که من چقدر از روز تولد این‌ها تا کنون زحمت کشیده‌ام. حالا مشکل این است که من و شوهرم دایما بر سر این دو بچه در خانه اختلاف پیدا می‌کنیم. شوهرم بسیار داد و بیداد می‌کند، خیلی سریع عصبانی می‌شود، خیلی به من و بچه‌ها حرف‌های زشت می‌زند، دایما می‌گوید که تو این‌ها را بد تربیت کرده‌ای و خیلی به من نیش می‌زند و توهین می‌کند. همه چیز را به از بین رفتن اقتدار خود نسبت می‌دهد و به شدت عصبانی می‌شود. مثلا اگر بچه‌ها دارند بازی می‌کنند و آن‌ها را برای کاری صدا بزند و جواب ندهند با لگد زیر وسایل آنها می‌زند، نقاشی آن‌ها را پاره می‌کند و دعوای شدیدی در می‌گیرد. من هم می‌گویم که ما باید صبر و حوصله داشته باشیم و با زبان مهر و محبت با آن‌ها رفتار کنیم و به آن‌ها فرصت دهیم تا کمی بزرگ شوند. البته قبول هم دارم که در تربیت سهل‌گیرم ولی دست خودم نیست. ولی ایشان می‌گویند بزرگ که شدند دیگر هیچ فایده‌ای ندارد. خلاصه می‌توان گفت بیشتر اوقات در خانه ما دعوا و درگیری است و من واقعا خسته شده‌ام. استاد خواهش می‌کنم پاسخی یفرمایید. ممنونم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا به کودکان سخت بگیریم؟! مگر بازی کودکان به خودی خود نشانه‌ی نور خدا نیست؟! به خصوص که دختر باشند. چرا با آن‌ها بازی نکنید؟ مگر ما در تربیت کودکان چه اندازه می‌توانیم نقش داشته باشیم که حالا همدیگر را بدهکار کنیم؟! آری! جنابعالی به عنوان مادر و احساس مسئولیت بیشتر، به کودکان خود به صورت جدی آدابِ درست را تذکر دهید، ولی سرکوبشان نکنید. موفق باشید